

"OOIEVAARS"

B.v.d.Brink

09-10-'92.

Na een weekje Texel met m'n vrouw en schoonmoeder (..ja schoonmoeder, het kan!), de auto uitgeladen en de koffers uitgepakt. Daar zaten we, moe maar voldaan, aan het diner toen de telefoon ging. M'n zwager uit Muiderberg, opgewonden: "Er vliegt steeds een hele grote vogel langs ons huis, over de vaart. Volgens mijn vogelboekje is het een Ooievaar!. Echt waar.... heel groot, wit met zwart. Daar heb je hem weer.... mooi.... Kijk!!Nog één! het zijn er twee, nog meer, schitterend.... drie, nee vier. Jée hé, wel een stuk of vier, vijf. Te gek, je zou ze eens moeten zien".

Tegen m'n vrouw: "Ans, je broer Henk aan de telefoon. Er vliegen een stuk of 4 à 5 ooievaars op de Hakkelaar om z'n huis heen. Zullen we gaan kijken?"

"Hè ja, dat wil ik ook niet missen!"

"Henk, we komen er direkt aan."

Haastig de verrekijkers, een vogelgids en de jassen mee. Tegen onze zoon (19 jaar): "Ruim jij zo af? En doe je de afwas even?" Achterlatend een half aangebroken maaltijd voor drie personen spoedden we ons met te grote snelheid door Huizen en Naarden naar Muiderberg. Een race tegen de ondergaande zon in de hoop niets te missen. Kwart over zes zijn we in Muideberg. En ja hoor, daar zaten bij de buurman op z'n boerderij vier ooievaars en cirkelden er nog twee rond. We konden ze van zeer dichtbij goed bekijken.

"Te gek he, ooievaars op m'n dak" zei de boer. "Ik woon hier nu ruim 50 jaar, maar zoiets heb ik hier nog nooit meegemaakt."

De hele buurt kwam kijken. Ouders met kinderen. Ophet kruispunt stopten diverse automobilisten en stapten uit de auto om ze te bewonderen. Zes ooievaars ... te gek! Bij toerbeurt leenden we onze kijkers uit. Voor iedereen een belevenis. De ooievaars bleken allen geringd. Mijn vrouw belde Ron en Wim van den Brink, die zeer vlot ter plekke waren.

Inmiddels was het aardig donker geworden. De maan en het licht op het kruispunt zorgden voor voldoende licht om goed te blijven observeren. Na zo'n uur of drie stond ik daar alleen, door en door verkleumd van de kou, niet weg te branden. Tot Ans me dwong een kopje koffie te komen drinken.

Zes van de zeven ooievaars bij Muiderberg (Foto: Jelle Harder)

Eenmaal binnen bedacht ik wat leden van de vogelwerkgroep te bellen. Dick Jonkers: niet thuis; "Hij zou zeker nog gekomen zijn" vertelde Marijke mij. Adri Vermeule: (een kersvers erelid). Het telefoonboek vermeldde maar liefst negen en zestig Vermeule's, maar geen erelid. Dus onbegonnen werk. Nico Dwars, Freek Beffers, Jelle Harder. Jelle zou de volgende ochtend vroeg komen kijken. Voor we naar huis gingen besloot ik nog eenmaal te gaan kijken. Daar stond de boet met z'n vrouw. "Ik heb geprobeerd de 'Gooi en Eemlander' te bellen maar ik heb geen zin om tegen een antwoordapparaat te kletsen" vertelde hij me. "Wel heb ik een boodschap op de regionale kabelkrant laten zetten". "Oh", zei ik "dan kan het nog aardig druk worden vannacht". Na nog eenmaal alle zes de ooievaars te hebben geobserveerd beloofde ik Ans binnen te komen. In een daarna gezellig uurtje met een hapje en een drankje lazen we het nieuws van de kabelkrant. Dit luidde als volgt:

'OOIEVAARS

Vermoedelijk op doorreis naar het warme Zuiden is vrijdagavond een groep van zes ooievaars neergestreken op het dak van de boerderij "Nooit Gedacht". Daar hadden zij een plek voor de nacht gevonden.

Volgens enkele vogelliefhebbers ging het om geringde ooievaars'

Hopende een bijzondere melding te hebben besloot ik de Dutch Birding-lijn te bellen. Geen nummer. Dus: 008. Dit nummer bleek veranderd te zijn in een 06-lijn. Inlichtingen: Er zijn nog een x-aantal wachtenden voor U.....
Eindelijk: 'Goedenavond, inlichtingen!' 'Dutch Birding line? Nooit van gehoord!' Pauze. Even later: 'Hallo meneer, het nummer is 06-32032128.'

En ja hoor: "Een Klapekster op Terschelling. Bergfluiters Egmond aan Zee. Drie Grote Piepers, enz. enz..... Voor het doorgeven van soorten kunt u 078-80935 bellen!"

Ik kon mijn boodschap inspreken.

Toen we rond twaalf uur thuis waren checkte ik of de boodschap was aangenomen. Niet dus!

De thermoskan en warme kleding klaar gelegd. Zo gingen wij de nacht in met de wekker op half zes. Toen deze afliep twijfelde ik eerst nog of ik wel zou opstaan. Op aandringen van Ans (Ga nou maar, want je hebt er de hele dag spijt van) toch maar eruit. Eerst even Dutch Birding bellen. Geaccepteerd!!

'Zes geringde ooievaars bevinden zich op een
boerderij aan de Hakkelaarsbrug te Muiderberg,
Noord Holland.'

M'n hart klopte duidelijk sneller. Wat opgejaagd spoedde ik mij (alleen) naar de Hakkelaarsbrug. Daar zaten ze nog op dezelfde plaats, stuk voor stuk. Twee jongens van een jaar of tien (van de vorige avond) waren mij voor met goedkope verrekijkers en een rammelig fototoestelletje dat niet werkte. (Jammer, want deze toekomstige vogelaars hadden zeker een mooie foto verdiend). Nog in het donker, onder het genot van een beker koffie, wachtten we geduldig af tot de zon opkwam. Rond tien voor half zeven besloot ik in de schemer een schetsje te maken. Geconcentreerd zat ik naar de zesde ooievaar te kijken en zag niet dat de andere vogels opvlogen. Al cirkelend tussen de herfst-schrale boomkruinen leken ze af te glijden, richting het Naardermeer. Inmiddels arriveerde Jelle Harder. Jammer jelle, ze zijn net opgevlogen. Nog een toeschouwer: Verdomme, ik kom altijd voor niks en hij vertrok weer huiswaarts.

Jelle besloot de randweg langs het Naardermeer te rijden naar de trektelpost in het Corversbos. Ik koos voor nog eenmaal een blik vanaf de brug in de polder te werpen, en.....tot mijn verbazing zie ik de ooievaars vlak vooraan in het weiland fourageren. Met wat moeilijke gebaren kon ik nog net Jelle tot stoppen bewegen. Samen observerend ontdekten we geen zes maar zeven ooievaars. Vijf waren geringd aan hun linker poot en twee aan hun rechter.

Al fouragerend stroopten de vogels in banen, pikkend en slikkend, heen en weer, het weiland af. Jelle fotografeerde ze vanuit verschillende hoeken. De zon kwam door en het werd een prachtige herfstdag met ideaal licht. Rond acht uur vertrok Jelle naar de telpost. Zelf had ik min of meer besloten nog een uurtje te blijven genieten.

Twee en twintig Roeken.

Een honderdtal Kieviten (vaak opvliegend).

Vier Grauwe ganzen.

Tientallen Aalscholvers.

Tien voor half negen een Torenvalk, biddend.

Drie Buizerds, waarvan één door Kraaien werd belaagd.

Twaalf Knobbelswanen.

Een boer achter + 25 koeien, met zijn hond.

De ooievaars fourageerden rustig door.

Een kat, even alle halzen gestrekt.

Op de achtergrond een jager, die zeer regelmatig z'n geweer liet horen.

Dan begin ik een gevecht met mezelf. Nog langer blijven of naar huis?

Ik wil ze zien opvliegen!! Maar ja, hoe lang nog?

Er passeren twee fietsers, een jongen met zijn moeder. Ze kijken om, komen terug.

Vraag: "Zijn dat de ooievaars van de kabelkrant?" "Ja", zei ik.

Tegen haar zoontje: "Dat zijn nou ooievaars. Je weet wel, van de Baby's."

"Wat een boel. Hoeveel zijn het er eigenlijk?"

"O, ik ben zo gek op de natuur, he. Als ik op het toilet zit hoor ik vaak ganzen overvliegen".

"O ja?". was mijn reactie.

Terwijl wij zo converseerden vloog een helicopter laag over het weiland.

Die zoeken nog naar brokstukken van het vliegtuig, vervolgde zij. Nou, wij gaan maar weer, bedankt hoor. Doeiiii

Potverd..... de ooievaars! Weg! Alle zeven!

Gelukkig maar dat ze laag zwevend, in cirkels vlak bij me, zo'n vijf minuten zich prachtig lieten bewonderen. Langzaam dreven ze af richting Naarderbos. Daar raakten ze uit mijn gezichtsveld.

Ik had het gevoel alsof ze van mij waren.